

ព្រហ្មលិខិត

(បទពាក្យ៨)

ទង្វើលើលោកសោកសៅសុខសាន្ត
 អ្នកខ្លះឈឺចាប់ទុក្ខហួសបរិយាយ
 ជួបទុក្ខក្រៀមក្រំសណ្តំដូងចិត្ត
 អយុត្តិធម៌សាមាណ្យអប្រិយ
 អំពើទាំងឡាយកាយដែលគេប្រព្រឹត្ត
 ទៅដាក់កំហុសបំផ្លើសទោសា
 តាមពិតគេភ្លេចឈ្នួចរកយល់ន័យ
 បើព្រហ្មលិខិតកម្រិតមកហើយ
 អ្នកដែលតាក់តែងចែង” ព្រហ្មលិខិត”
 ព្រោះពាក្យប្រែថា” កំណត់ប្រសើរ”
 អំពើនៃខ្លួនជាអ្នកកំណត់
 បវរវបូស្សាចំណារជាប់ជា
 ពុំមែនគំនូសឥន្ទព្រហ្មទេវតា
 តែជាចំណារដែលយើងគ្រប់ប្រាណ
 ពាក្យ” ព្រហ្មលិខិត” កំណត់ប្រសើរ”
 យុត្តិធម៌ណាស់ពុំមានក្លាយក្លែង

ជួនទុក្ខរំខានជួនបានសប្បាយ
 ខ្លះសើចក្តាកក្តាយសុខពេញហឫទ័យ។
 ខឹងព្រហ្មលិខិតថាឥតប្រណី
 ដាក់ទណ្ឌទោសព័រអោយគេទុក្ខា។
 បែរជាមិនគិតបន្ទោសកាយា
 ”ឱ!អនិច្ចាព្រហ្មលិខិតអើយ”។
 ត្រឹមត្រូវប្រពៃមកជាចំលើយ
 គ្មាននរណាឡើយប្រឆាំងដំណើរ។
 អ្នកនោះគឺពិតរូបយើងទេតើ
 ចេញពីទង្វើជនគ្រប់អង្គា។
 ចាត់ចែងបែងបទមិនដែលឃ្លាតឃ្លា
 គំនូសវាសវារអន្ទោលតាមប្រាណ។
 កំណត់ចែងចារពីសូគីស្ថាន
 សាងជាលំអានសុខទុក្ខជាក់ស្តែង។
 គឺមនុស្សទេតើកំណត់ខ្លួនឯង
 សុខទុក្ខចំបែងចែងតាមទង្វើ។

(២៦ តុលា ២០០២)
 ភិក្ខុ ស្វាត សាលៀម